

Nova programació expositiva

Stella Rahola
Matutes
— *Babelia & Other*
Stories

De l'1 de juny al 17 de
novembre de 2019

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

Babelia & Other Stories, la proposta expositiva de l'artista **Stella Rahola Matutes** comissariada per Glòria Bosch Mir i Mercè Vila Rigat, reuneix obres de l'autora compreses entre els anys 2012 i 2019, i es podrà visitar al Museu Can Mario de Palafrugell de l'1 de juny al 17 de novembre de 2019. L'exposició reuneix obres de diferents tècniques i procedències que, sota el mateix sostre de l'antiga fàbrica de suro de principis del segle XX avui convertida en museu d'escultura contemporània, configuren una cosmogonia artística que ens permet descobrir l'univers artístic de la jove artista de gran projecció internacional.

Paral·lelament, a la Sala Empordà presentem la donació que Rita Mulet ha fet a la Fundació Vila Casas enguany. Vídua de **Josep Casas Salvadó** (Barcelona, 1937-2017), Rita Mulet ha donat part del llegat artístic de Casas Salvadó que passa ara a formar part del fons de la col·lecció de la Fundació Vila Casas. Des de l'1 de juny i fins al 17 de novembre, presentem una petita selecció de l'obra d'aquest autor.

...

La inauguració de les mostres tindrà lloc el dissabte 1 de juny a les 19.30 h al Museu Can Mario de Palafrugell.

Horaris del Museu:

De dimarts a divendres: d'11 a 13.30 h i de 17.30 a 20 h.

Dissabtes: d'11 a 14 h i de 16.30 a 20.30 h.

Diumenges i festius: d'11 a 14 h.

— *Babelia & Other Stories*

«Mirava a les mans com se m'hi feia una obra. Com més era acabada, més veia, en l'obra, la meua obediència. Per tal que es donés ella mateixa la forma, deixava les mans a l'obra. Perquè el món ens dona les obres com ens ha donat les mans.»

Perejaume¹

...

Stella Rahola Matutes (Barcelona, 1980) és arquitecta i escultora. La seva recerca artística, estretament relacionada amb el món dels materials, es basa en l'estudi profund d'aquests per tal d'aconseguir uns resultats estètics que fluctuen entre la fragilitat i la resistència. Amb la porcellana, el vidre o el metall com a protagonistes, l'obra es converteix en una construcció que transmuta els límits de la forma i la resistència i es rebel·la en forma d'eclosió, com si l'objecte resultant quedés suspès en l'aire, per mostrar-se en un punt d'equilibri total.

Babelia & Other Stories, una proposta expositiva comissariada per **Glòria Bosch Mir** i **Mercè Vila Rigat**, reuneix obres de l'autora compreses entre els anys 2012 i 2019, i es podrà visitar al Museu Can Mario de Palafrugell de l'1 de juny al 17 de novembre de 2019. L'exposició que presentem reuneix obres de diferents tècniques i procedències que, sota el mateix sostre de l'antiga fàbrica de suro de principis del segle XX, configuren una cosmogonia artística que ens permet descobrir l'univers artístic de la jove artista de gran projecció internacional.

Rahola defensa i reivindica l'acte artesanal i el contacte directe amb els materials com una lluita entre iguals en què l'artista, feta de matèria, actua sobre ella. El resultat: un conjunt d'obres concebudes com una de sola tot i ser ideades des de llocs dispars en el mapa del món –Països Baixos, el Japó, la Xina, Londres o Barcelona– i que ens conviden a redescobrir l'escultura des d'una percepció arquitectònica, orgànica i fascinant.

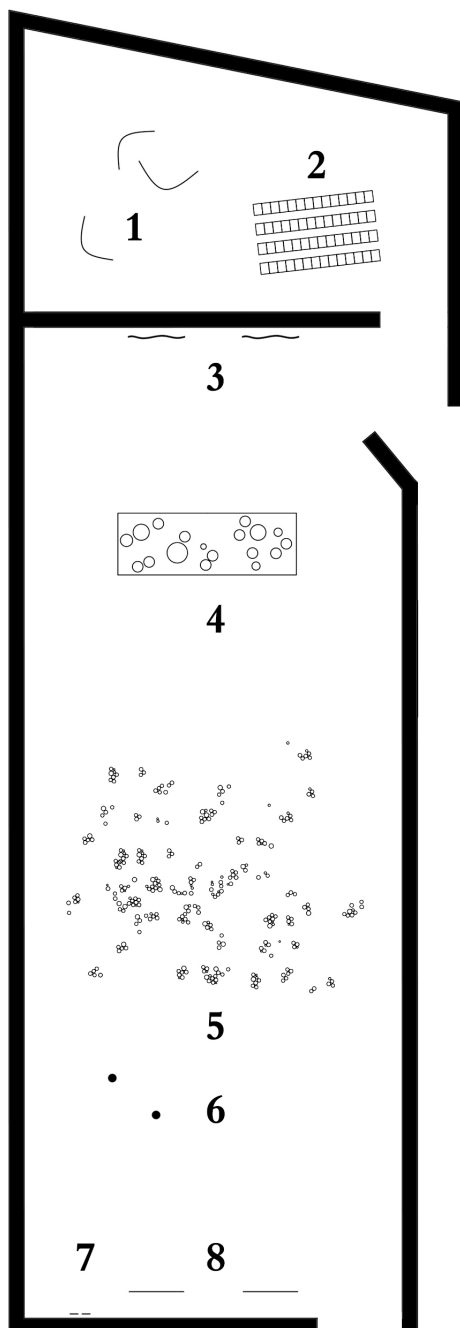
Babel. 2018. Vidre borosilicat bufat emmirallat. 18 cm Ø x 200 cm i 230 cm Safehouse Maverick Projects, Londres.

Shui. 2013-2016. acer inoxidable i vidre borosilicat. bufat emmirallat 150 cm Ø 1 mm gruix. Xiamen, Fujian, Xina

¹ Perejaume, poema 7 de la secció "Els fets geogràfics", a Obreda, Barcelona, Edicions 62, 2018.

L'exposició

1. Porcelain Walls

porcellana 1240°C
170 x 85 cm cadascuna
s'-Hertogenbosch, Països Baixos

2. Antropologia del paisatge

porcellana 1260°C
170 x 320 x 20 cm
Dehua, Fujian, Xina

3. Shui

acer inoxidable
150 cm diàmetre
Xiamen, Fujian, Xina

4. Les Nymphéas

fusing de pols de vidre
mides variables
Seto, Aichi, Japó

5. Babelia / CO(NH₂)₂

remanents de vidre borosilicat
mides variables
Barcelona i Londres

6. Babel

vidre borosilicat bufat i emmirallat
20 x 170 cm i 20 x 210 cm
Barcelona i Londres

7. Souvenirs from Babelia

col·lodió sobre alumini
21 x 30 cm cadascuna
Barcelona i Londres

A *Babelia & Other Stories* es combinen materials tan diversos com la porcellana, el metall, el vidre, la cianotípia¹ o el col·lodió humit². Les obres es distribueixen per l'espai de forma antològica, partint de la porcellana, seguint amb l'acer i el vidre (en pols i bufat), i finalitzant amb la cianotípia i el col·lodió.

“Hi ha un esperit de revolta en la manera d'afrontar el procés creatiu de Stella Rahola Matutes que deixa de banda els clixés i els codis establerts. De fet, en fuig directament! Qualsevol material pot ser vàlid i també el canal d'expressió que pot interactuar entre l'escultura, la instal·lació, la fotografia amb tècniques antigues com el col·lodió. [...] Per a construir reivindica sempre la manualitat, la transformació de la matèria, la utilització de les mans per entrar en contacte amb els diversos materials, la importància dels sentits, així com el fet d'aprofundir i recuperar tot allò perdut a través de les tècniques digitals.”³

Al primer àmbit expositiu hi trobem dues instal·lacions: *Antropologia del paisatge* i *Porcelain Walls*. A *Antropologia del paisatge* (2013-2015), desenes de teules de porcellana produïdes a Dehua (Xina) i cuites a 1260° C ens remeten a l'arquitectura més ancestral. A la mateixa sala, *Porcelain Walls* (2012), tres murs de porcellana de 170 x 85 cm cadascun produïts a EKWC, 's-Hertogenbosch (Països Baixos) ens recorden els recobriments de calç de les construccions illenques antigues. Aquesta primera part de la mostra connecta amb els orígens de l'autora i amb la seva relació més pretèrita amb el món de l'arquitectura.

1 Procediment fotogràfic que dona una impressió en color cian. Va ser popular en els cercles d'enginyers fins al segle XX i produeix còpies a gran escala d'un treball que en anglès es coneix com a blueprints. En el procés s'utilitzen dos productes químics: el citrat amònic de ferro i el ferricianur de potassi. En un procés típic es fan servir una mescla a volums iguals d'una solució al 8,1% (pes/volum) de ferrocianur de potassi i una solució al 20% de citrat fèrric d'amoní. Aquesta solució és lleugerament fotosensible i fosca. Els cianotips es poden imprimir sobre qualsevol superfície capaç de mullar-se en la solució de ferro. Es pot produir una imatge positiva exposant-la a una font de llum ultraviolada, com la llum solar, amb un negatiu. El resultat és un tint blau insoluble de ferrocianur fèrric que es coneix com a blau de Prússia.

2 Procediment fotogràfic usat comunament fins a finals del segle XIX. Es considera que la tècnica va ser inventada gairebé simultàniament per Frederick Scott Archer i Gustave Le Gray al voltant de l'any 1850. Aquest tipus de fotografia es popularitzà durant prop de 40 anys, i molts fotògrafs i pioners en van millorar el procés. El mètode suposa la utilització del col·lodió, una espècie de vernís que s'aboca en forma líquida a les plaques, i que es sensibilitza en nitrat d'argent. Les plaques de vidre havien d'estar molt netes per poder obtenir imatges nítides i sense taques. Es diu col·lodió humit perquè la placa ha de romandre humida durant tot el procediment de presa i revelatge de les imatges.

3 Fragment del text “Caminar vers la pèrdua com a reivindicació” de Glòria Bosch Mir que forma part del catàleg (pp. 14 i 15).

Antropologia del paisatge. 2013-2015. Porcellana 1260°C. 2 x 5 m. Dehua, Fujian, Xina

Porcelain Walls. 2012. Porcellana 1240°C. 170 x 85 cm cadascuna EKWC, 's-Hertogenbosch, Països Baixos

Porcelain Walls. 2012. Porcellana 1240°C. 170 x 85 cm cadascuna EKWC, 's-Hertogenbosch, Països Baixos

El segon gran àmbit expositiu reuneix la resta d'obres i instal·lacions que conformen la mostra amb l'acer, el vidre (en diverses formes), la cianotípia i el col·lodió com a materials escollits.

Presidint la gran sala expositiva hi trobem dues peces d'acer, **Shui** (2013-2016), produïdes a Xiamen (Xina). En aquestes grans peces el país asiàtic pren total centralitat i les obres es poden entendre com una transposició de la percepció del clima de la zona per part de l'artista. L'aigua, concretament, sembla ser present en totes elles i, tot i la solidesa estructural, les obres ens remetent a naturaleses variables, com la líquida o la gasosa. “A *Shui* s'oculta alguna reminiscència de l'oceà cobert de tenebres: el metall imita les formes de l'aigua, tot creant ondulacions des de la rigidesa, convidant-nos a submergir-hi els dits.”¹

Seguint amb el recorregut, trobem **Les nymphéas** (2015), un conjunt de peces fetes amb pols de vidre que, com *Shui*, també tenen una relació directa amb el món de l'aigua. *Les nymphéas*, cercles de mesures variables de pols de vidre produïdes a Seto, Aichi (el Japó), homenatgen als nenúfars de Monet. Disposades al damunt d'una taula, com si es tractés d'una exhibició a l'espai de treball de l'artista, Rahola ens presenta les delicades peces levitant a sobre d'una superfície plena, combinant obres de vidre blanc amb d'altres de vidre negre.

A la segona part del gran espai expositiu i seguint amb el vidre com a material protagonista trobem, reposant directament al terra, la instal·lació **Babelia / CO(NH₂)₂** (2018-2019) produïda recentment entre Londres i Barcelona. Es tracta d'un conjunt de més de 300 peces, remanents de vidre borosilicat de mesures variables, que configuren una ciutat utòpica on el vidre ha engolit la resta de materials i esdevé l'únic protagonista. Cristal·litzant alguns dels “edificis”, cristalls de fertilitzant completen la instal·lació que ens convida a acostar-nos-hi, a passejar-hi i a reflexionar entorn de l'arquitectura actual, sobre com els edificis han perdut part del recolliment que proporcionaven els materials opacs per convertir el vidre en protagonista que fa de l'espai de recolliment un aparador. Aquest paisatge urbà, desolat, hostil i sense vida, però alhora fascinant, evoca la fi d'un món. El paisatge representa un desenllaç on l'arquitectura ha donat lloc a una massa misteriosa d'objectes estranys, edificis alts que emfatitzen el poder. El sistema econòmic global s'expressa a través de torres infinites que no orienten una civilització, com ho feien les catedrals o altres monuments religiosos del passat.

¹ Fragment del text “Babelia & Other Stories” de Mercè Vila Rigat que forma part del catàleg (pp. 30).

Shui. 2013-2016. Acer inoxidable i vidre borosilicat. bufat emmirallat 150 cm Ø 1 mm gruix. Xiamen, Fujian, Xina

Les nymphéas. 2015. Fusing de pols de vidre. mides variables. Seto, Aichi, Japó

Babelia. 2018-2019. Remanents de vidre borosilicat bufat. mides variables. Safehouse Maverick Projects, Londres

Immediatament després de la ciutat transparent s'erigeixen dues grans torres, **Babel** (2018), dues peces de vidre borosilicat bufat i emmirallat de 10 cm de diàmetre i 200 cm i 230 cm d'alçada respectivament, produïdes a Barcelona. Les dues peces escultòriques, que s'alcen tan amunt com els és possible, qüestionen la capitalització i la globalització en el món de l'arquitectura. "Molts dels edificis actuals són erigits per representar el poder, però lluny de la catedral medieval, que orientava una comunitat, acaben sent estructures extravagants i estranyes. A diferència dels edificis que van ser construïts per abraçar i per integrar-se en l'entorn, aquestes estructures desplacen les comunitats en crear un desordre i una desconexió amb el medi a través de la seva representació de sistemes i economies elitistes. [...] *Babel*, com a gran part de l'obra de l'artista, està fermament basada en l'artesania. A *L'artesà*, Richard Sennett afirma que la millor producció artesanal sorgeix d'una dedicació contínua."¹

Concloent l'exposició, a la darrera part, hi trobem *Skyline* (2018) i *Souvenirs from Babelia* (2018), dos testimonis fotogràfics de la ciutat de vidre que, mitjançant dues tècniques diferents, immortalitzen parts de la ciutat transparent i efímera.

A *Skyline*, com el seu nom indica, s'hi dibuixa la silueta de la ciutat utòpica a través de grans transposicions blaves sobre paper; mentre que *Souvenirs from Babelia* immortalitza alguns dels edificis de la ciutat, com si es tractés d'un bodegó arquitectònic que actua com a souvenir mitjançant la tècnica del col·lodió humit sobre alumini. Quatre souvenirs, quatre postals com les que podem comprar a cadascuna de les ciutats que visitem amb els edificis més emblemàtics retratats com a símbol d'identificació del lloc.

Babel. 2018. Vidre borosilicat bufat i emmirallat. 18 cm Ø x 200 cm i 230 cm
Safehouse Maverick Projects, Londres.

Skyline. 2018. Cianotípia sobre paper
145 x 375 cm. Barcelona

Souvenirs from Babelia. 2018.
Col·lodió sobre alumini. 28 x 37 cm.
Barcelona

¹ Fragment del text "L'alè d'Hefest" de Linda Shevlin que forma part del catàleg (pp. 92 i 93)

El catàleg

Amb textos de les comissàries de la mostra, Glòria Bosch Mir i Mercè Vila Rigat, i de la comissària independent irlandesa Linda Shevlin, el catàleg es converteix en un complement més de la mostra, ideat i dissenyat quasi com una obra.

Les tres mirades femenines dirigides vers l'obra de Stella Rahola Matutes proporcionen un triangle d'interpretacions que parteixen de la part més orgànica i femenina de les obres que introdueixen la mostra per concloure amb la visió més arquitectònica i deshumanitzada del final. Ubicat als extrems de la pàgina, el text del catàleg transgredeix els marges habituals i se situa en aquest punt incòmode, el mateix on sovint es disposen les obres escultòriques de l'artista.

Amb fotografies de Liz Calvi, Raquel Martínez, Xiao Ye i la pròpia artista, i disseny i maquetació d'efg comunicació Pablo Román+Ferran Giménez, el catàleg recull les obres i instal·lacions que formen *Babelia & Other Stories*, va del macro al micro i posa l'atenció en aquells detalls més mínims, esquerdes a la porcellana o reflexos sobre el vidre borosilicat, per donar una visió profunda on l'obra i les paraules es fonen en un punt d'equilibri total.

STELLA
RAHOLA
MATUTES
BABELIA
& OTHER
STORIES

L'artista

Stella Rahola Matutes (Barcelona, 1980) va créixer entre Barcelona i Eivissa. És llicenciada en Arquitectura per l'Escola Tècnica d'Arquitectura de Barcelona (UPC) i màster en Belles Arts (MFA) per la Universitat Goldsmiths de Londres.

La seva formació com a arquitecta li despertà un interès continuat pel paisatge i la seva representació per intentar comprendre els símbols construïts en la nostra contemporaneïtat. Les noves economies, juntament amb el desenvolupament tècnic, han permès la construcció d'uns escenaris que abans pertanyien a la ficció. Stella cerca de quina manera s'incorporen les utopies i les fantasies als nostres paisatges i quins són els seus fracassos o èxits avui dia.

La globalització i la manca d'identitat són aspectes que conté el seu treball i que es tradueixen tant en distòpiques instal·lacions-maqueta com en escultures prístines de vidre bufat. També utilitza el vídeo i la fotografia per a rellegir el seu treball, cercant subvertir allò fotogènic i pintoresc on l'original ja és una representació, com una paradoxa de la postmodernitat.

Significativament, l'artesania sustenta fortament el seu treball. Rahola Matutes, que s'oposa a les noves formes de capitalisme i respon a l'alienació i derogació de l'autoconsciència impulsada per les formes modernes de producció, té predilecció pel treball manual, amb el qual afirma l'essència dels coneixements d'allò humà. Així és com persegueix una cultura material que finalment renovi la nostra relació amb la natura i el paisatge.

Obres en exposició

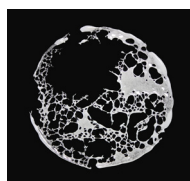
Porcelain Walls
2012
porcellana 1240°C
170 x 85 cm cadascuna
EKWC, 's-Hertogenbosch, Països
Baixos

**Antropologia
del paisatge**
2013-2015
porcellana 1260°C
2 x 5 m
Dehua, Fujian, Xina

Shui
2013-2016
acer inoxidable i vidre borosilicat
bufat emmirallat
150 cm Ø 1 mm gruix
Xiamen, Fujian, Xina

Les nymphéas
2015
fusing de pols de vidre
mides variables
Seto, Aichi, Japó

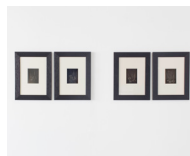
Babel
2018
vidre borosilicat bufat emmirallat
18 cm Ø x 200 cm i 230 cm
Safehouse Maverick Projects,
Londres

Babelia
2018-2019
remanents de vidre borosilicat
bufat
mides variables
Safehouse Maverick Projects,
Londres

Skyline
2018
cianotípia sobre paper
145 x 375 cm
Barcelona

Souvenirs from Babelia
2018
col·lodió sobre alumini
28 x 37 cm
Barcelona

Programació expositiva

— Museu Can Mario

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

Sala Empordà

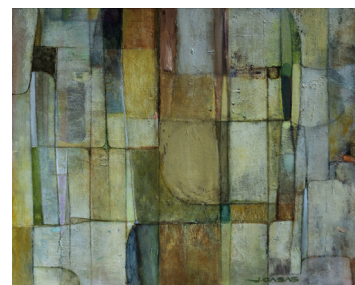
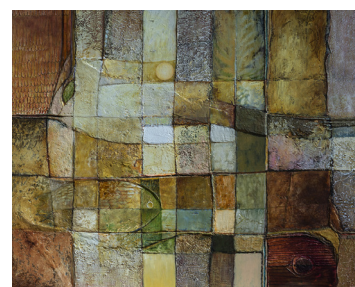
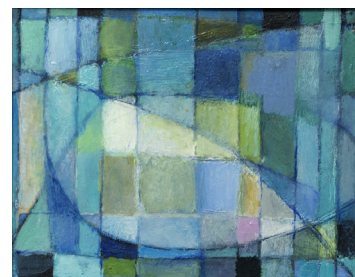
En aquesta ocasió, a la Sala Empordà es presenta la donació que Rita Mulet ha fet a la Fundació Vila Casas aquest any 2019. Vídua de Josep Casas Salvadó (Barcelona, 1937-2017), Rita Mulet ha donat part del llegat artístic de Casas Salvadó que passa ara a formar part del fons de la col·lecció de la Fundació Vila Casas. Des de l'1 de juny i fins al 17 de novembre, presentem una petita selecció de l'obra d'aquest autor.

Josep Casas Salvadó

Nascut a Barcelona, **Josep Casas Salvadó**, es trasllada a Veneçuela amb la família l'any 1945. Viuen a Caracas i estudia fins a la mort del pare, el 1954, moment en què ha d'ajudar a la família i alterna el treball en una agència de publicitat amb les classes nocturnes a l'Escola de Belles Arts durant tres anys, fins que deixen el país per tornar a Europa i instal·lar-se a Florència. En aquesta ciutat assisteix a l'Acadèmia de Belles Arts fins el 1960. El nou destí és la ciutat d'Hamburg a Alemanya, on estudia filosofia a la Universitat i s'introdueix en el món de la música. Un any després, el trobem a Munic i, finalment, torna a Barcelona per quedar-s'hi definitivament el 1962.

A partir d'aquest moment, tot i que mai no deixaria la pintura, entra com a Cap de Publicitat en una empresa de maquinària cinematogràfica i motocicletes, fent nous estudis a la Universitat Central de Barcelona per a obtenir el títol de Tècnic de Publicitat i Relacions Públiques, amb el grau professional de directiu.

L'any 1965 es casa amb l'actriu catalana Rita Mulet i s'apropa al món de l'escenografia teatral per contribuir creativament en els seus espectacles. Dos anys més tard entra a treballar en una empresa multinacional alemanya, on ocuparà el càrrec de Director de Comunicacions i Apoderat fins a la seva jubilació el 1997. En aquest moment, la pintura deixa de ser una activitat restringida als moments lliures per passar a ser l'eix central de la seva vida, que compagina amb un interès constant per la música, la literatura i la filosofia.

Programació expositiva — *Museu Can Mario*

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Mercè Vila Rigat: mvila@fundaciovilacasas.com
+(34) 93 481 79 85

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa

Usuari: premsa
Contrasenya: apremsa2019

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com